

NEDJELJA 25. SRPNJA 2010.

FESTIVALSKЕ novine 9

57. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

**VELIKA ZLATNA ARENA:
NEKA OSTANE MEĐU NAMA**

**ZLATNA VRATA PULE:
SEDAMDESET I DVA DANA**

**NAGRADA OKTAVIJAN:
THE SHOW MUST GO ON**

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Sandra Mardešić (zamjenica urednika), Janko Heidl, Daniel Rafaelić, Goran Ribarić, Iva Cikojević, Lucija Mulalić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

NAGRADE

57. festivala igranog filma u Puli

Nagrade Ocjenjivačkog suda Nacionalnog natjecateljskog programa

1. Bogdan Žižić, redatelj, predsjednik
2. Suzana Nikolić, glumica
3. Špiro Guberina, glumac
4. Krešimir Mikić, filmolog i medijski pedagog
5. Dado Valentić, inženjer postprodukcije

NACIONALNI PROGRAM – sekcija manjinskih koprodukcija

Zlatna Arena za glavnu mušku ulogu dodjeljuje se **Tonyju Grgi** za ulogu Alena u filmu *Ostavljeni* redatelja Adisa Bakrača – jednoglasno. Ulogom Alena u filmu *Ostavljeni* mladi Tony Grga pokazao je izuzetnu neposrednost i uvjerljivost glume.

Zlatna Arena za glavnu žensku ulogu dodjeljuje se **Zrinki Cvitešić** za ulogu Lune u filmu *Na putu* redateljice Jasmile Žbanić – jednoglasno. Ulogom Lune u filmu *Na putu* pokazala je veliki raspon glumačkih sredstava i talentirano dočarala dramu nezadovoljne žene.

Zlatna Arena za režiju dodjeljuje se **Jasmili Žbanić** za režiju filma *Na putu* – jednoglasno. Jasmila Žbanić svojom je kvalitetnom i uvjerljivom režijom izrazila vrlo osjetljivu temu današnjice.

NACIONALNI PROGRAM – glavna sekcija

Vjesnikova nagrada Breza za najboljeg debitanta dodjeljuje se za režiju **Neviju Marasoviću** za *The Show Must Go On* – jednoglasno. S velikim entuzijazmom Nevio Marasović je uspio iz studentske vježbe realizirati zanimljiv i društveno relevantan film.

Posebna Zlatna Arena za specijalne efekte dodjeljuje se **Tomislavu Vujinoviću i Aleksanderu Faraguni** za film *The Show Must Go On* redatelja Nevija Marasovića

– jednoglasno. Specijalni efekti filma *The Show Must Go On* svojom kakvoćom i realističnošću pridonijeli su iluziji budućnosti.

Posebna Zlatna Arena za ton dodjeljuje se **Srđanu Kurpjelu** za montažu tona u filmu *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – većinom glasova. Oblikovanjem i čistoćom zvuka Srđan Kurpjel postigao je cjelovit doživljaj filma.

Posebna Zlatna Arena za masku dodjeljuje se **Snježani Gorup** za film *Sedamdeset i dva dana* Danila Šerbedžije – jednoglasno. Snježana Gorup preobrazbom likova i ukupnom realizacijom u filmu *Sedamdeset i dva dana* upotpunila je uvjerljivost lokalne sredine.

Zlatna Arena za kostimografiju dodjeljuje se **Zorani Meić** za film *Šuma summarum* redatelja Ivana Gorana Viteza – većinom glasova. Kostimi debitantice Zorane Meić imaju važnu ulogu u kreiranju stila kompletnog filma.

Zlatna Arena za scenografiju dodjeljuje se **Ivi Hušnjaku** za film *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – većinom glasova. Uz kvalitetne interijere, scenografija je pokazala novu i drugačiju sliku Zagreba.

Zlatna Arena za glazbu dodjeljuje se **Alfiju Kabilju i Alanu Bjelinskom** za film *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – jednoglasno. Glazba u filmu *Neka ostane među nama* odlikuje se usklađenim radom dvojice prominentnih hrvatskih skladatelja.

Zlatna Arena za montažu dodjeljuje se **Mati Ilijću** za film *Šuma summarum* redatelja Ivana Gorana Viteza – jednoglasno. Montaža filma *Šuma summarum* složenosti i brojem uloga predstavljala je izuzetno težak zadatak za mladog montažera.

Zlatna Arena za kameru dodjeljuje se **Slobodanu Trniniću** za film *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – jednoglasno. Snimateljski rad Slobodana Trninića odlikuje se modernim pristupom

Neka ostane među nama

filmskoj slici, izuzetno obogaćujući film.

Zlatna Arena za najbolju sporednu mušku ulogu dodjeljuje se **Bogdanu Dikliću** za ulogu Joje u filmu *Sedamdeset i dva dana* redatelja Danila Šerbedžije – većinom glasova. Samozatajna gluma Bogdana Diklića u ulozi Joje predstavlja kvalitetan balans nositelju glavne uloge filma.

Zlatna Arena za najbolju glavnu mušku ulogu dodjeljuje se **Radi Šerbedžiji** za ulogu Mane u filmu *Sedamdeset i dva dana* redatelja Danila Šerbedžije – jednoglasno. Rade Šerbedžija u ulozi Mane još je jednom potvrdio svoje veliko glumačko umijeće.

Zlatna Arena za najbolju sporednu žensku ulogu dodjeljuje se **Kseniji Marinković** za ulogu Marte u filmu *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – jednoglasno. Ksenija Marinković u filmu *Neka ostane među nama* decentnim pristupom postigla je izuzetnu izražajnost.

Majka asfalta

Zlatna Arena za najbolju glavnu žensku ulogu dodjeljuje se **Mariji Škaričić** za

ulogu Mare u filmu *Majka asfalta* redatelja Dalibora Matanića – većinom glasova. Marija Škaričić u filmu *Majka asfalta* minimalnim i jednostavnim sredstvima glumačkog izraza ostvarila je uvjerljiv lik žene koja ne pristaje na zlostavljanje.

Image Haddad već 10 godina surađuje sa Festivalom i ta se suradnja pretvorila u svojevrstu tradiciju koja počiva na neizlječivoj ljubavi Haddada prema filmu i njihovom uvjerenju da biznis mora podržati kulturu i umjetnost. Kuća Haddad, osim što odijeva članice uprave, dodjeljuje nagradu ovogodišnjoj dobitnici Zlatne Arene za glavnu žensku ulogu, glumici **Mariji Škaričić**.

Zlatna Arena za scenarij dodjeljuje se **Neviju Marasoviću** za film *The Show Must Go On* – jednoglasno. Nevio Marasović kroz globalno prihvatljivu priču ironijskim pristupom prokazuje suvremenu medijsku manipulaciju.

Zlatna Arena za režiju dodjeljuje se **Rajku Grliću** za film *Neka ostane među nama* – jednoglasno. Rajko Grlić u filmu *Neka ostane među nama* pokazao je iskustvo i visoku profesionalnost svojeg redateljskog umijeća.

Velika Zlatna Arena za najbolji film dodjeljuje se **Igoru Alexanderu Noli**, producentu filma *Neka ostane među nama* redatelja Rajka Grlića – jednoglasno. Film *Neka ostane među nama* najuspješnije je oslikao krizu bračnih odnosa, koji su

dominirali programom 57. festivala igranog filma u Puli.

Hypo banka dodjeljuje **Rajku Grliću**, redatelju filma *Neka ostane među nama* kojemu je Ocjenjivački sud 57. festivala igranog filma u Puli dodijelio Veliku Zlatnu Arenu za najbolji film Festivala, nagradu u iznosu od 30.000,00 kn.

Nagrada publike Zlatna vrata Pule

Glasovanjem za Nacionalni program prikazan u Areni, publika je dodijelila nagradu publike **Zlatna vrata Pule** filmu ***Sedamdeset i dva dana*** redatelja **Danila Šerbedžije** u produkciji **Inter Filma, Zagreb**.

1. **Sedamdeset i dva dana**, redatelj Danilo Šerbedžija: **4,59**
2. **Na putu**, redateljica Jasmila Žbanić: **4,45**
3. **Neka ostane među nama**, redatelj Rajko Grlić: **4,19**
4. **The Show Must Go On**, redatelj Nevio Marasović: **4,08**

Sedamdeset i dva dana

5. **Ostavljani**, redatelj Adis Bakrač: **4,03**
6. **Šuma summarum**, redatelj Ivan Goran Vitez: **4,02**
7. **Neke druge priče**, redateljice Ivona Juka, Ana Maria Rossi, Ines Tanović, Marija Džidževa, Hanna Slak: **3,93**
8. **Majka asfalta**, redatelj Dalibor Matanić: **3,63**
9. **2 sunčana dana**, redatelj Ognjen Sviličić: **3,11**

Nagrada Marijan Rotar

Nagrada Marijan Rotar (osnivač i idejni otac Festivala igranog filma u Puli) dodjeljuje se pojedincima ili institucijama koji su svojim idejama, djelima, radom i pomoći, nastojanjima i potporom spojili Pulu i film. Ove je godine, sedme po redu, dobitnik nagrade – **Publika** – ponaosob svaki gledatelj koji je tijekom 56 godina gledao filmove na Festivalu igranog filma u Puli.

Nagrade Ocjenjivačkog suda Međunarodnog programa

1. **Elvis Lenić**, filmski kritičar, predsjednik
2. **Tomislav Kurelec**, filmski kritičar
3. **Mario Kozina**, filmski kritičar

Arena za najbolje glumačko ostvarenje

jednoglasno se dodjeljuje **Sylvie Testud** za iznimno zahtjevnu ulogu **Christine** u filmu **Lourdes** redateljice **Jessice Hausner**. Njezina gluma efektno nadopunjuje višeznačni redateljčin pristup fenomenu vjerskog hodočašća, krećući se od minimalističkog izraza do sugestivnog govora tijela, čime ostvaruje istovremeno razumijevanje i distancu prema liku kojeg tumači.

Arena za najboljeg redatelja jednoglasno se dodjeljuje **Bertrandu Tavernieru** za film **Princeza Montpensier**, zbog istančanog redateljskog stila, dotjeranosti svakog detalja, precizno odmjerene ritma i namjerno suspregnutih glumačkih interpretacija koje u interakciji s prikazom društvenih zbivanja otkrivaju životno uvjerljive likove i slojevitost povijesnog razdoblja.

Arena za najbolji film jednoglasno se dodjeljuje **Robertu Benmussiju, Romanu Polanskom i Alainu Sardeu**,

producentima filma **Pisac iz sjene** redatelja **Romana Polanskog** za vrhunski triler koji kroz žanrovsku strukturu kompleksno problematizira društvene odnose i razotkriva funkcioniranje mehanizama političke moći u suvremenoj demokraciji.

Priznanja Ocjenjivačkog suda Federacije filmskih kritičara Europe i Mediterana (FEDEORA)

1. **Ronald Bergan**, filmski kritičar, predsjednik
2. **Dubravka Lakić**, filmska kritičarka
3. **Eva Zaoralova**, filmska kritičarka

Hrvatski kratki igrani filmovi

Priznanje se dodjeljuje redateljici **Ireni Škorić** za film **9. ožujak**

Nacionalni program – sekcija manjinskih koprodukcija

Priznanje se dodjeljuje redatelju **Adisu Bakraču** za film **Ostavljani**

Nacionalni program – glavna sekcija

Priznanje se dodjeljuje redatelju **Rajku Grliću** za film **Neka ostane među nama**

Diplome i nagrada Oktavijan Hrvatskoga društva filmskih kritičara

Međunarodni program

Diploma se dodjeljuje redatelju **Romanu Polanskom** za film **Pisac iz sjene** s prosječnom ocjenom **4,86**

Nacionalni program – sekcija manjinskih koprodukcija

Diploma se dodjeljuje redateljici **Jasmili Žbanić** za film **Na putu** s prosječnom ocjenom **3,86**

Nacionalni program – glavna sekcija

Nagrada **OKTAVIJAN** dodjeljuje se redatelju **Neviju Marasoviću** za film **The Show Must Go On** s prosječnom ocjenom **3,5**

Diplome Ocjenjivačkog suda mladih filmofila

Katrin Radovani, Zagreb, predsjednica, **Tomislav Kvaternik**, Rijeka, zamjenik predsjednice, **Iva Tomac**, Požega, **Jasna Žmak**, Pula, **Tomi Miladinović**, Pula, **Mateja Brodarić**, Pula, **Ivan Mardešić**, Pula, **Marija Škrlec**, Vinkovci, **Luka Galešić**, Sukošan, **Kristina Sučić**, Zagreb, **Vanja**

Zaimović, Pula, **Lidija Janković**, Zagreb, **Vanja Vukičević**, Pula, **Manda Brčina**, Pula, **Medina Rešić**, Pula.

Međunarodni program

Priznanje se dodjeljuje redatelju **Tomu Fordu** za film **Samac**, prosječna ocjena **3,66**

Hrvatski kratki igrani filmovi

Priznanje se dodjeljuje redatelju **Kristijanu Miliću** za film **Šampion**, prosječna ocjena **3,33**

Nacionalni program – sekcija manjinskih koprodukcija

Priznanje se dodjeljuje redateljici **Jasmili Žbanić** za film **Na putu**, prosječna ocjena **4,06**

Nacionalni program – glavna sekcija

Priznanje se dodjeljuje redatelju **Danilu Šerbedžiji** za film **Sedamdeset i dva dana**, prosječna ocjena **4,0**

Nagrade doFuraj svoj film!

1. **Jakov Kosanović**, filmski kritičar i novinar Slobodne Dalmacije
2. **Zoran Stajčić**, urednik rubrike Showbizz na portalu Dnevnik.hr
3. **Matija Debeljuh**, video umjetnik

Diploma za najbolji kratki **doFurani** film dodjeljuje se filmu **Transmocije**, autorskog četverca **Sendija Salmanija, Marka Čabova, Bruna Marina i Petera Bohtea** iz Zagreba.

U ime žirija Zoran Stajčić navodi: "Jedan obrok. Jedan telefonski poziv. Jedan dobar geg. Pokušajte se ne nasmijati. Žiriju to nije pošlo za rukom."

Ocjenjivački sud odlučio je ove godine dati i posebnu pohvalu za komunikaciju, autorici **Suzani Delić** za film **Working hands**.

Autorima filma T-Com kao partner Festivala dodjeljuje nagradu koju čine LCD TV LG 42 LH 3000 i GSM uređaj Sony Ericsson X10 s pripadajućim Simpa start paketom. Glasovanjem na internetskim stranicama tportala publika je najboljim filmom proglasila **Communication Breakdown Hane Dutine** kojoj T-com dodjeljuje prigodan poklon paket.

IZJAVE NAGRAĐENIH

MARIJA ŠKARIČIĆ, dobitnica Zlatne Arene za glavnu žensku ulogu

Što da kažem? Što je moja reakcija? Drago mi je. Točka!

RAJKO GRLIĆ, suscenaarist i redatelj filma *Neka ostane među nama*, dobitnik Velike zlatne Arene za najbolji film, Zlatnih Arena za režiju, sporednu žensku ulogu, kameru, glazbu, scenografiju i ton te Priznanja Ocjenjivačkog suda FEDEORA

Lijepo je dobiti nagrade, osobito u tom broju, i drago mi je da je filmu dobro krenulo. Kao što uvijek kažem, kada film ode u samostalni život, redatelj dobije priliku posvetiti se nečem novom. S Antom Tomićem najesen ću započeti rad na scenariju za pustolovni film. Probat ćemo pa ćemo vidjeti, možda potraje godinu dana, možda više. Žao mi je što nisam vidio ostale filmove iz natjecateljskog programa, no drago mi je da je Nagradu publike Zlatna vrata Pule dobio film Danila Šerbedžije *Sedamdeset i dva dana*. On je đak Ohio Universityja na kojem i ja predajem, pa se može reći da je Pula dobro nagradila našu školu. Isto tako, lijepo je da je Oktavijan Društva hrvatskih filmskih kritičara dodijeljen debitantu Neviju Marasoviću za film *The Show Must Go On*. Takve nagrade mladim ljudima znače puno

više nego nama starijima. Divim se mladim ljudima koji su svoje filmove snimili s tako malim proračunima i, zapravo, nedostatnim sredstvima, no film koji želi ići u svijet mora zadovoljiti određene profesionalne standarde, a to se ne može napraviti sa nula novaca.

RADE ŠERBEDŽIJA, dobitnik Zlatne Arene za glavnu mušku ulogu

Kako kaže Krleža: nagrade su sve dobrodošle, treba se radovati njima i zaboraviti ih čim prije možeš. Ponašam se tako prema nagradama cijeli život. Dobio sam mnogo Zlatnih Arena nekada.

NEVIO MARASOVIĆ, redatelj i scenarist filma *The Show Must Go On*, nagrađenog Zlatnim Arenama za scenarij i specijalne efekte te Brezom i Oktavijanom

Sve nagrade me jako vesele, bio bih presretan i da nismo ništa dobili, već zbog toga što je film prikazan u Puli na festivalu. Ipak, najviše mi imponira nagrada za scenarij jer je nekako najznačajnija; ako se ne varam, treća po važnosti, nakon nagrada za film i režiju. Pogotovo u konkurenciji nekih velikana kao što su Tomić, Sviličić... Stvarno je nisam očekivao i ugodno sam iznenađen. Nisam stigao razmisliti gdje ću

smjestiti nagrade, ali zacijelo će se naći neki kutak, možda ispraznim policu na kojoj mi stoje plišane mačke. Nažalost, nisam uspio vidjeti ni jedan drugi film iz konkurencije, jer za RTL televiziju snimam humorističnu seriju *Instruktor*, također autorski projekt kojega radim zajedno s glumcem Stjepanom Perićem. Riječ je o formi lažnog dokumentarca o instruktoru vožnje na Visu koji ima samo jednog učenika. To će biti nešto sasvim različito od *The Show Must Go On*, snimamo bez scenarija i mogu najaviti da će nastupiti niz glumaca iz država bivše SFRJ, mada zasad ne smijem otkriti imena.

KSENIJA MARINKOVIĆ, dobitnica Zlatne Arene za sporednu žensku ulogu

Jako sam sretna. Jako se veselim. Vidimo se večeras!

TONY GRGA, dobitnik Zlatne Arene za glavnu mušku ulogu u sekciji manjinskih koprodukcija

Ova nagrada mi je još jedna *forza* da upišem glumačku akademiju. Želim zahvaliti svima onima koji su me podržavali, pogotovo redatelju i producentu, starijim glumcima koji su me savjetovali. Uzbuden sam, imam tremu kako ću to večeras odraditi.

TREMA I KONCENTRACIJA

Sudjelujem u zanimljivim projektima i surađujem sa vrlo zanimljivim ljudima. Uloge biram prema ljudima a ne prema poslu. Bitno mi je s kim radim. Sa Bobom, Buljanom ili Frlićem uvijek želim raditi. Mislim da mi je to, pogotovo u mojim godinama, najveća sreća koju sam mogla ostvariti

razgovarao Daniel Rafaelić

Ima li razlike u redateljskom pristupu glumcu onda kad ste vi počinjali i danas?

Već godinama nisam ništa snimala. Sve što mi nude, odbijem. Matanić mi je jučer rekao: imali ste dobru intuiciju kad ste odbili jednu scenu u mom filmu, jer ionako nije ušla u film. To mi se dogodilo i s Ogrestom. U zadnje vrijeme to što mi nude glumački ne intrigira, a kad me glumački ne intrigira nemam potrebe zadovoljavati druge da mogu reći da imam kontinuitet. Kontinuitet mog glumačkog posla vrlo je jasan i to me zadovoljava. To ne znači da ne volim film; vrlo rado bih igrala ne samo glavne nego i male uloge – ali da su uloge. Srećem se puno s mladim ljudima, redateljima i glumcima. Na filmu, ne sjećam se ni što sam zadnje radila...

Kod Bobe Jelčića.

Točno. Bilo je još nešto nakon toga, ali očito je bilo beznačajno kad se ne sjećam.

Poznati ste po velikoj privrženosti kazalištu ITD u Zagrebu i čestoj spremnosti na glumački eksperiment.

Inovativnom kazalištu, da.

Malo je glumaca koji su na taj način odani, privrženi.

Svi ljudi s kojima se družim, poput mene su. Bez obzira na godine. Tijekom našeg posla i druženja ne osjećamo razliku u generacijama. Radim i sa studentima Akademije, i sa tek završenim glumcima. To me jako veseli. Nekidan je pisalo u novinama da se ne zna kad sam ja bila u nekoj *normalnoj* predstavi. To su sve vrlo zanimljivi projekti i vrlo zanimljivi ljudi. Uopće, svoje uloge biram prema ljudima a ne prema poslu. Bitno mi je s kim radim. Sa Bobom, Buljanom ili Frlićem uvijek želim raditi i ako im treba za scenu da samo prošetam, to ću i učiniti. Mislim da mi je to, pogotovo u mojim godinama, najveća sreća koju sam mogla ostvariti.

Jednom mi je Frlić pričao da ste na probama nevjerovatno točni, da je to ponekad zastrašujuće za mlade redatelje i mlade glumce koji nisu na to navikli. Dakle, krajnje profesionalni pristup.

Puno radim, a puno radim i kod kuće sama. Puno energije trošim na rad. I kad dolazim na probu, želim da proba počne jer sam psihološki pripremljena na primjerice 11 sati ujutro. Ne volim kad se dođe u 11, pa se pije kava do 12:30, pa se sve rasplina. Bila sam i u nekoliko projekata iz kojih sam izašla nakon nekoliko dana jer sam osjetila da to nije to. Da sam ostala, bili bi nezadovoljni oni sa mnom i ja s njima. Mladi ljudi s kojima radim, da tako kažem, *moje su građe*, i njima je to isto tako prirodno.

Glumačko istraživanje nema kraja...

Ne samo da nema kraja tijekom predstave nego i u vrijeme kad se predstava odvija. Neke sam predstave igrala i preko 200 puta i svaki put je bilo drugačije. Imam jako veliku tremu. Sama sebi sam smiješna jer sam odigrala preko 2500 predstava. Trema kad stupim na scenu prijeđe u koncentraciju, i ona mi vjerovatno daje mogućnost da preživim. Jer, nekad je jako teško preživjeti takvu tremu.

FESTIVALSKI ŽIVOT OPET DIŠE PUNIM PLUĆIMA

70-ih i 80-ih godina Kodakovi su kokteli na Zlatnim stijenama, pa plesnjaci u hotelu Riviera i restoranu Delfin bili osobito bogati, ugođaj je odiseo neopterećenim glamurom, a gosti su bili nadasve opušteni. Danas se sve polako vraća na stare putove slave. Kad ugledam rijeku ljudi koja se preko korza slijeva prema Areni, neopisivo sam sretna

razgovarala Iva Cikojević

Kao jedna od najvjernijih posjetiteljica Pulskog festivala preuzet ćete nagradu Marijan Rotar u ime publike. Kako to doživljavate?

Iznimna mi je čast u ime tako golemog broja ljudi primiti nagradu. Da nema publike, ne bi bilo ni Arene, a ni Festivala. Organizatori znaju da Festival pratim već desetljećima, i koliko me sjećanje služi, nijedan dosad nisam propustila. No, nisam bila tek puki gledatelj nego sam prisustvovala i svim popratnim događanjima, pa sam nekako postala i zaštitnim znakom nekadašnjih koktel-zabava. Dok je djelovao žiri publike, bila sam njegova stalna članica. Za sve je *kriv* moj suprug, Boško Obradović, za kojeg sam se udala vrlo rano, koji je dugi niz godina obavljao dužnost redatelja festivala, kao i organizatora zabavnog programa. Toliko smo zajedno srasli u Festival da smo se osjećali dijelom velike obitelji.

Možete li nas podsjetiti na ugođaj koji je vladao na Festivalu 70-ih i 80-ih godina i usporediti to s festivalskim životom danas?

O, bila su to divna, ali i burna vremena.

Čim se dotaknem tih uspomena, srce mi je puno. U to su vrijeme Kodakovi kokteli na Zlatnim stijenama, pa plesnjaci u hotelu Riviera i restoranu Delfin bili osobito bogati, ugođaj je odiseo neopterećenim glamurom, a gosti su bili nadasve opušteni. Kad bi se prošetala crvenim tepihom, osjećaj je bio ljepši no da vam netko skine sve zvijezde s neba. Sjećam se da se nebrojeno puta dogodilo da sam u ugodnom društvu, uz pjesmu i čavrljanja o filmu, dočekala zoru te išla ravno u svoj ured. Katkad bi se netko dohvatio i gitare, a za šankom su se uvijek vodili živopisni razgovori do dugo u noć. Odatle je potekla moja škola života. Uživala sam, uvijek sam bila u žiži zbivanja, a zanimljivi su ljudi navirali sa svih strana. Jedno je vrijeme, ponajviše zbog rata, zanimanje za Festival utihnulo, no poslije prekretnice koja se dogodila kad je 2004. *Duga mračna noć* Antuna Vrdoljaka ponovno Arenu napunila do posljednjeg mjesta, sve se polako vraća na stare putove slave. Kad ugledam rijeku ljudi koja se preko korza slijeva prema Areni, neopisivo sam sretna. Tada znam da festivalski život opet diše punim plućima.

Oduvijek ste bili pojam elegancije i stila, pomno dotjerani za svaku festivalsku večer. Je li briga oko izbora toaleta bila zrnce tog pulskog glamura?

Da, naravno. Kako se odjenuti za Arenu, bilo je pitanje života i smrti. Stoga sam prije Festivala jurila u Trst u veliku kupovinu jer sam željela zablistati. Priznajem, puno sam pažnje posvećivala izgledu jer smatram da žena uvijek mora lijepo izgledati. Visoke su potpetice i duboki dekoltei bili obvezni, a nosile su se i mini-suknje. Imperativ je bila elegancija s dozom glamura. No, nije bilo uzalud; fotoaparati su škljocali odasvud. Jednom sam se, iako nisam glumica, pojavila na naslovnici beogradske Duge, potpisana kao najveća zvijezda festivala, a oko pet ujutro za šankom su mi se uvijek čudili kako sam tako svježa. Na ovogodišnjem mi je otvaranju Festivala zapelo za oko da su pripadnice ljepšeg spola uistinu dotjerane, uglavnom u finim ljetnim haljinama s pokojim komadom nakita. To mi je izmamilo osmijeh na lice.

FESTIVAL JE PUSTOLOVINA

Marijan Rotar osnivač je i idejni otac Festivala igranog filma u Puli, a nagrada koja nosi njegovo ime dodjeljuje se pojedincima ili institucijama koji su svojim idejama, djelima, radom i pomoći, nastojanjima i potporom spojili Pulu i film. Dosadašnji su dobitnici: Fadil Hadžić, Petar Krelja, Gverino Zuban, Martin Bizjak, Igor Galo i Miroslav Tatić.

Ove je godine, sedme po redu, dobitnik nagrade - PUBLIKA - ponaosob svaki gledatelj koji je tijekom 56 godina gledao filmove na Festivalu igranog filma u Puli..

Tim povodom zamolili smo nekolicinu gledatelja da u Areni odgovore na tri pitanja:

1. Koliko Festival mijenja atmosferu u Puli tijekom svoga trajanja?
2. Veže li vas uz Festival neka draga uspomena?
3. Što mislite o dodjeli nagrade Marijan Rotar publici?

U njihovim odgovorima većina nas pronaći će i dio svojih sjećanja, a možda nas potaknu da iznova oživimo i vlastite drage uspomene.

Martina Mileta

1. Dok traje Festival, čini mi se kao da se svi odjednom okupe i skupe na jednome mjestu; centar grada prepun je ljudi. Mislim da Festival podosta mijenja atmosferu u gradu, osjeti se nestrpljivo iščekivanje večeri kako bi se pogledali filmovi.

2. Uvijek se sjetim odlazaka na Festival u dječjim danima, kada sam odlazila s roditeljima gledati filmove. Tada nisam još mogla razumjeti što se zapravo događa i svako malo sam nešto zapitkivala. Te me uspomene uvijek nasmiju.

3. Znam za tu nagradu, da. Mislim da je ovogodišnja dodjela vrlo originalna i vjerujem da je svih ugodno iznenadila, publiku posebno. Bitno je da se redovito dolazi do novih ideja, originalnih i jedinstvenih. Tako se privlači zanimanje javnosti.

Mirjana Vukšinić

1. Pula za vrijeme Festivala živi, atmosfera se mijenja nabolje. Osim filmova u Areni, Festival donosi i puno popratnih sadržaja i događaja u Kinu Valli, Circolu, i svatko može pronaći nešto za sebe.

2. Sjećam se da smo, kad smo bili mlađi, dolazili na Festival i nije nam bilo bitno gdje ćemo sjediti niti koji film igra, više smo dolazili zbog druženja. Sada uglavnom na Festival dolazim zbog filmova.

3. Mislim da je dobar potez. Zbog dobrog odaziva publike Arena nije prazna, što je i cilj Festivala, pa je logično da se i publiku na neki način nagradi za vjernost.

Robert Šiljevinac

1. Ima više ljudi na jednome mjestu, osjeća se da se nešto događa. Znam i da ima više parkirnih kazni. (smijeh) Žalosan je da nema više takvih događaja tijekom cijele godine.

2. Ove godine proslavio sam godišnjicu veze sa svojom curom gledajući vatromet na otvorenju na romantičnome mjestu. Nakon dobre večere, naravno.

3. Upoznat sam s nagradom, dodjeljuje se onima koji najbolje povežu Pulu i Festival. Mislim da je ovogodišnja dodjela nagrade publici vrlo lijepa gesta. Na taj način publika stvarno može osjetiti da je bitan dio Festivala.

Noela Bešir

1. Grad je živ u to vrijeme, ima puno ljudi na ulici i vlada posebna, uzvišena atmosfera. No, kada Festival prođe, kao da pomete sve za sobom, pa tako i ljude.

2. Nemam nekih posebnih uspomena vezanih uz Festival, no drago mi je da se takva događanja provode upravo u Puli, tj. u pulskoj Areni, a puno mi znači druženje i kulturno uzdizanje uz dobro društvo i opuštenu atmosferu.

3. Super je stvar da i publika bude nagrađena. To znači da ljudi aktivno sudjeluju, a ne dolaze samo da budu viđeni.

Nevenka Miklenić

1. Iako nisam iz Pule pa nisam previše upoznata s atmosferom grada, mogu reći da je Pula za vrijeme Festivala veoma živa, vrvi ljudima i atmosfera je sjajna.

2. Imam prijateljice koje se bave filmom pa zbog njih uvijek pomalo osjećam adrenalin kada posjećujem Festival, pitam se kako im je raditi na filmu i trudim se biti im podrška, pa i na taj, pomalo drukčiji način doživljam Festival.

3. Mislim da je izuzetno dobar potez nagradu dodijeliti publici, ipak je ona bit ovog Festivala.

Tanja Carić

1. Pula je tijekom Festivala življa, ima više ljudi, dolaze i oni koji inače ne bi posjetili Pulu pa tako imaju priliku upoznati grad.

2. Uvijek se sjetim kako smo, dok smo bili mlađi, preskakali ograde i gledali filmove kroz lukove Arene. Festival nam je tada bio neka vrsta pustolovine.

3. Mislim da je potez simbolički.

anketirala: Lucija Mulalić

Veljko Ujčić, tehnički direktor Festivala igranog filma u Puli

80 LJUDI, 16 NOĆI I 365 DANA

razgovarao Goran Ribarić

Osoba koja se brine da tijekom svih četrnaest večeri sve prođe onako kako bi trebalo proći naš je tehnički direktor Veljko Ujčić.

Što znači biti tehnički direktor?

Biti tehnički direktor znači osmisliti sve tehničke pojedinosti Festivala, od projekcija, stolaca, konstrukcija, lijepljenja plakata, pozornice, organizacije izvođenja vatrometa... Sveukupna ekipa od 80 ljudi radi na svim lokacijama – od vanjskih događanja do Kina Valli i Arene.

Koliko godina radite na Festivalu i osjećaju li se promijene iz godine u godinu?

Radim već pet godina na Festivalu te apsolutno mogu reći kako je organizacija i profesionalnost iz godine u godinu sve

bolja. Ta profesionalnost se osjeća, čega je rezultat i utrostručena gledanost – kako u Areni, tako i na Kaštelu i u Kinu Valli.

Kako vam prolaze projekcijske večeri?

Nakon dva filma u Areni, zajedno s redateljem i producentom sutrašnjeg filma iz Nacionalnog programa imamo probnu projekciju, a druge ekipe tijekom noći lijepe sutrašnje plakate.

Što očekujete sljedeće godine, pošto se najavljuje i prvi hrvatski 3D film?

Očekujemo da će sljedeće godine u Areni, osim filmova sa 35 mm vrpce, biti prikazivani i HD filmovi koji su se do sada mogli prikazivati samo u Kinu Valli. Tako da nas sljedeće godine očekuje još više posla, više organizacije, ali i bolja kvaliteta. Mi radimo Festival tijekom cijele godine, a ne samo ovih šesnaest dana.

Sandra Stojaković i Ivan Stojaković, titleri

TKO TO TAMO TITLA?

razgovarala Sandra Mardešić

Svaku večer gledamo filmove s titlovima na hrvatskom i (li) engleskom jeziku, a zapravo ne znamo tko sjedi u mraku i pušta ih

Ljudi uglavnom ne znaju kakav je vaš posao, prevodite li filmove?

Sandra: Ne. Gotove titlove pomoću posebnog programa projiciramo u stvarnom vremenu za vrijeme projekcije. Ponekad ne postoje titlovi na samoj traci, a tada se treba i više koncentrirati.

Ivan: Bolje da se ne zna da postojimo jer smo tako pod manjim pritiskom. I mi imamo tremu pred pet tisuća ljudi.

Prevoditelji ste s engleskog i francuskog jezika. Kako se snalazite s drugim jezicima?

Sandra: Pratimo film i tekst. Prošle godine s Almodovarom i ove godine s talijanskim filmovima išlo je lakše jer su mi ti jezici bliži, no kad se radi o primjerice danskom ili norveškom, onda je teže.

Ivan: Poželjno je imati dobru koncentraciju i znati romanske i slavenske jezike. Kad je jezik egzotičan, kao danski ove godine, posijediš od muke. Hvatao sam se za imena i neke riječi koje se ponavljaju. Naučio sam kako se kaže *naravno* na danskom i to koristi.

Dogodi li se ponekad da titlovi ne odgovaraju filmu?

Sandra: Dogodi se da prevoditelj dobije jednu verziju filma, a na platnu je sasvim druga. Dijalog ne odgovara onom koji se pojavljuje u filmu jer je autor u posljednji čas odlučio nešto promijeniti.

Je li naporno?

Sandra: Nije, jer pratimo ritam govora i stvari teku glatko, ali kad moraš odraditi tri filma zaredom... Naravno, kod kuće napravimo pripremu, pogledamo film i sve sredimo.

Otkáže li ikad tehnika?

Sandra: Radimo na Puli već pet godina i to nam se još nikad nije dogodilo. Organizacija je odlična.

Zahvaljujemo:

**Nebojša Subanović, Meteo-Info d.o.o.,
Weather Forecast Presentation, Poljana
Z. Mikine 46, 10000 Zagreb, Croatia**

ANKETA: INOZEMNI KRITIČARI O HRVATSKOM FILMU

DUŠKO DIMITROVSKI, filmski kritičar dnevnog lista Oslobođenje, Sarajevo

Po meni je, bez konkurencije, najbolji film 57. festivala igranog filma u Puli *Neka ostane među nama* Rajka Grlića. U svemu je kompletan: dobra režija, odlični glumci, a imponira i način na koji je snimljen. Sav je u Grličevom stilu. Naime, u svojim najboljim filmovima poznat je po tome da od naizgled banalnih, običnih situacija radi kreativnu nadgradnju i čini film vrijednim umjetničkim djelom. Film *Neka ostane među nama* djeluje kao da je sav uronjen u život, a istovremeno je i više od toga. Drago mi je da se ovim filmom nakon izvjesnih stvaralačkih *lutanja* Rajko Grlić vratio onom najboljem što je do sada stvorio, gdje prije svih ističem filmove *Samo jednom se ljubi* i *Bravo Maestro*.

Na mene je dobar utisak ostavio i film *Neke druge priče*, kao vješto napravljen omnibus, debitantsko ostvarenje pet mladih sineastica s područja nekadašnje Jugoslavije - Ivone Juke, Ines Tanović, Anne Marije Rossi, Marije Džidževe i Hanne Slak, kao i donekle solidan debitantski film *Ostavljeni* Adisa Bakrača te *2 sunčana dana*, korektnim režijskim postupkom realizirani novi film Ognjena Sviličića. Među najbolje filmove ovogodišnje Pule svakako uvrštavam i već poznati film Jasmile Žbanić *Na putu* koji je samo potvrdio svoje vrijednosti, koje sam uočio još na ovogodišnjem Berlinaleu i koji je pokazao da je redateljica nakon *Grbavice* - na putu još većeg redateljskog sazrijevanja.

OSCAR PEYROU, predsjednik Udruge španjolskih filmskih kritičara

Prvi put sam u Puli i impresioniran sam jer je većina filmova vrlo dobra, premda su naravno neki bolji od ostalih, ali svi mogu konkurirati na europskom tržištu. Drago mi je što sam imao priliku upoznati hrvatske redatelje i producente. Moj favorit je *Neka ostane među nama*, odlična je režija, dijalozi su vrlo inteligentni. Slažem se s Ronaldom Berganom da su neki filmovi vrlo ambiciozni, ali smatram da je to ispravno.

PHILLIP BERGSON, filmski kritičar, London

Na Pulskom festivalu sam treći put. S obzirom na ekonomske probleme cijeloga svijeta i Hrvatske, Pulski festival smatram uspješnim i dobro vođenim. Sve funkcionira, sve počinje na vrijeme i svi se čine prijateljski raspoloženima. Mogu vam reći da se to ne događa na svim festivalima. Bilo bi bolje da ima više stranaca među gostima Festivala, a ove je godine nezgoda i to što je Sarajevski filmski festival započeo prije nego što je ovaj završio. U svim programima svakoga se dana prikazuju vrlo dobri filmovi. Čak sam i ja ovdje vidio

brojne filmove koje nisam uspio pogledati na drugim festivalima. Hrvatski filmovi čine mi se boljima nego 2008, kada sam ovdje bio zadnji put. Filmove gledam u Areni radije nego na projekcijama za novinare u kinu, jer volim osjetiti reakcije publike u tom spektakularnom kinu na otvorenom. Među hrvatskim filmovima vrlo mi se profesionalnim učinio *The Show Must Go On*, a osobito su mi se svidjeli i crna komedija *Sedamdeset i dva dana* i *Neka ostane među nama*, kojega resi humor sličan britanskom smislu za šalu.

EVA ZAORALOVÁ, umjetnička ravnateljica Međunarodnog festivala u Karlovym Varyma, članica Ocjenjivačkog suda FEDEORA-e

Ove godine festival je nešto drugačiji, od nekih sam očekivala više i pulska publika to itekako zna pokazati. Opći dojam je da je kod redatelja postojala snažna ambicija da snime veliki međunarodni film. Ovdje dobro funkcioniraju priče uronjene u lokalnu stvarnost, bez želje da se dopadnu i međunarodnoj publici, ali one lako mogu postati i međunarodni film. Svidjeli su mi se neki kratkometražni filmovi i neke od njih ću preporučiti umjetničkom redatelju za festival kratkometražnog filma u Češkoj.

SERGEJ LAVRENTIEV, programski direktor Tarkovski filmskog festivala, Ivanovo

Svaki festival ima svoje jače i slabije godine, a ova mi se čini nešto slabijom. To je jednostavno tako. Premda je na ovogodišnjem festivalu prisutno dosta debitanta, najviše mi se svidio Grličev film. Dobro poznajem i Matanićev rad, ali mislim da njegov film nije onoliko dobar koliko sam očekivao.

DUBRAVKA LAKIĆ, filmska kritičarka dnevnog lista Politika, članica Ocjenjivačkog suda FEDEORA-e

Mislim da je Festival programski odličan i da je jako dobro da je publici osim hrvatskih filmova ponuđen i pregled referentnih filmova sa stranih festivala. Dobre ideje su i dječiji program, kao i radionice. Pulska Arena je veliko blago sama po sebi. To je, bez pretjerivanja, najljepše gledalište na planeti i jako mi je drago da se publika u nju posljednjih godina opet vratila. Na mene su sjajan dojam ostavili kratki filmovi u kojima ove godine prepoznajem neku novu energiju hrvatskoga filma, a osim nagrađenog filma *9. ožujak* Irene Škorić, osobito mi se svidio *Šampion* Kristijana Milića. Od dugometražnih filmova svidjeli su mi se *Neka ostane među nama*, *Sedamdeset i dva dana* i *The Show Must Go On*, dok su me u odnosu na moja očekivanja, donekle razočarali *Majka asfalta* Dalibora Matanića i *2 sunčana dana* Ognjena Sviličića, redatelja koji

zasigurno mogu ponuditi puno više, a to su svojim prethodnim filmovima i pokazali. *Šuma summarum* je pun fantastičnih ideja, ali mi se čini da je Vitez, nadareni mladi čovjek, napravio tipičnu grešku kakvu rade debitanti – u jednom je filmu htio pokazati sve što zna. Rekla bih da su velika vrijednost hrvatske kinematografije dobri scenariji, s čime mi u Srbiji imamo podosta problema i rupa. Vi u Hrvatskoj u tome ste puno bolji.

ROLAND RUST, ravnatelj Filmskog festivala u Cottbusu

Moje je mišljenje da je ovogodišnja produkcija malo slabija u odnosu na prethodne godine (2009. bila je obilježena filmovima Jurića i Devića, Nuića i Schmidta, a 2008. Brešanom, Ogrestom, Ostojićem i Rušinovićem) i to me podsjeća kako manje kinematografije treba ocjenjivati u perspektivi od barem 3-4 godine. Ipak, ove godine cijenum određene aspekte: omnibus pet obećavajućih autorica s područja bivše Jugoslavije (*Neke druge priče*), fokusiranu snažnu žensku glumu (*Majka asfalta*), melodramatski portret ratnog siročeta (*Ostavljeni*), kao i iznimno dobar pokušaj bijega od klišeizirane etikete istočnoeuropskog filma (*2 sunčana dana*). Na vrhu ipak ostaje najzreliji film u konkurenciji *Neka ostane među nama*. Kad se sve uzme u obzir, nije loše, uz ohrabrujuće znakove znatno bliskije suradnje kinematografija bivše Jugoslavije koja bi mogla stvoriti temelj za svjetliju budućnost regije!

RONALD BERGAN, filmski kritičar lista The Guardian, predsjednik Ocjenjivačkog suda FEDEORA-e

Što se tiče kvalitete filmova u Nacionalnom programu, po mom je sudu ova godina nešto slabija nego prošla. Nije bilo kvalitetnih art-filmova kao što su *Crnci*, *Metastaze* ili *Kenjac*. Svidjeli su mi se filmovi s više humora, *Neka ostane među nama* i *Sedamdeset i dva dana*, a ostali su me tmurnim sadržajima ponukali da pomislim na samoubojstvo. Rekao bih da su ambicije *Predstave* i *The Show Must Go On* nadmašile mogućnosti svojih filmotvoraca, a iako u filmu *2 sunčana dana* sve funkcionira, pitam se kakav uspjeh može ostvariti izvan domovine, jer publika engleskog govornog područja voli kada se u stranim filmovima priča jezicima te zemlje, a ne engleskim. Bio sam i na najavi projekata u pripremi i osobito se veselim što ću nagodinu u Puli imati prigodu vidjeti *ženske cice* u 3D, kao što nagovještava film *Smash* Zvonimira Mikšića. Inače mrzim kada publika u kinu priča i komentira, ali u pulskom amfiteatru ta je interakcija filma i publike neodvojiv dio događaja i atmosfere. Festival je razmjerno malen, ali na njemu se lako možeš upoznati sa svakome te se tu uistinu osjećam ugodno, što na mnogim velikim festivalima poput Berlina i Cannesa nije slučaj.

Dogma u Circolu

57. PULA, DAN SEDMI

Ekipa filma 2 sunčana dana u Areni

Kiša je sačekala kraj filma

Medijski pokrovitelj Pula Film Festivala

JutarnjiLIST

Umjetnost tik do vas.

KulTurist

- ZagrebDox (28.02. - 07.03.2010.)
- Kazalište Ulysses (10.07. - 22.08.2010.)
- 56. splitsko ljeto (14.07. - 14.08.2010.)
- 57. Festival igranog filma u Puli (10.07. - 24.07.2010.)
- Vukovar film festival (25.08. - 29.08.2010.)

Više informacija saznajte na kulturist.tportal.hr

Živjeti zajedno

T · Com ·

57. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA

KAŠTEL/KINO VALLI

10.-16.7. 2010.

ARENA/KINO VALLI

17.-24.7. 2010.

Hvala!

PARTNER FESTIVALA
••T••Com• KulTurist

pula festival
film

PARTNER FESTIVALA

MEDIJSKI PARTNER

...T...Com·KulTurist

DONATORI

Istra
Zeleni Međunarodni

SPONZORI

IMAGE HADDAD

GLAVNI MEDIJSKI POKROVITELJI

JutarnjiLIST

Glas Istre

www.tportal.hr

MEDIJSKI POKROVITELJI

Gloria

NOVI LIST

VJESNIK

GLOBUS

LA VOCE

Radio Istra

REGIONAL EXPRESS

MEDIJSKA SURADNJA

FABRIKA

FILMNEWEUROPE.com

KAMO.hr

VERALDA ARMAN

DANAS NA PROGRAMU

OSTAVLJENI

Kino Valli, 10:00 sati

Dječak Alen živi u Domu za siročad no ne odustaje od želje da upozna roditelje. Majci piše pisma i pokušava doći do svog dosjea...

U drami Adisa Bakrača u glavnim ulogama nastupaju Tony Grga, Mirsad Tuka, Mira Furlan i Mirela Lambić.

BESA

Kino Valli, 11:30 sati

Godine 1914. mobilizirani ravnatelj škole u srpskoj provinciji ostavlja svoju lijepu ženu Slovenku Leu na skrb nepismenom Albancu Azemu...

U drami Srđana Karanovića u glavnim ulogama nastupaju Iva Krajnc, Miki Manojlović, Radivoje Bukvić i Nebojša Dugalić.

NEKE DRUGE PRIČE

Kino Valli, 13:30 sati

Osim trudnoće i iščekivanja novog života, poveznica priča ovog omnibusa su i slučajni događaji koji narušavaju planove i mijenjaju živote.

Pet priča omnibusa režiralo je pet mladih redateljica: Ivona Juka, Ana Maria Rossi, Ines Tanović, Marija Džidževa i Hanna Slak.

NA PUTU

Kino Valli, 16:30 sati

Kad zbog pića ostane bez posla, Amar se nakon susreta sa starim prijateljem okrene vjeri, što će njegovu vezu s Lunom staviti na kušnju...

U drami Jasmile Žbanić u glavnim ulogama nastupaju Zrinka Cvitešić, Leon Lučev, Ermin Bravo i Marija Kohn.

NEKA OSTANE MEĐU NAMA

Kino Valli, 18:30 sati

Nikola i Braco dva su prilično različita brata koji imaju istu slabost – žene. Vlastite supruge, stalne ljubavnice ili one u prolazu...

U drami Rajka Grlića u glavnim ulogama nastupaju Miki Manojlović, Nataša Dorčić, Bojan Navojec, Daria Lorenci i Ksenija Marinković.

Propustili ste, pogledajte

Tijekom trajanja Festivala igranog filma u Puli otvorene su dvije izložbe koje će Puljani i njihovi gosti moći pogledati i nakon završetka Festivala.

Izložba **Informativni program, neVidljivi MAFAF** u MMC Luka otvorena je do 9. kolovoza 2010. (radno vrijeme od 8 do 24 sata, subotom od 8 do 15 sati).

Izložba fotografija **Ken Russell redatelj – fotograf** u Galeriji Makina na Kapitolinskom trgu otvorena je do 20. kolovoza (radno vrijeme od 10 do 13 sati i od 19 do 23 sata).

